RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 94.072 van 15 maart 2001
in de zaak A. 98.026/VII-23.113.

In zake : Wilfried DE ROECK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. IMPENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 25-27

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Wilfried DE ROECK op 1 december 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 september 2000 waarbij zijn beroep ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 20 april 2000 houdende de weigering van een milieu-vergunning voor de exploitatie van een inrichting voor de opslag en sortering van niet-gevaarlijke afvalstoffen te Hoboken, Kempenland nr. 6, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 februari 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M.-R. DESMET die, loco Advocaat F. IMPENS verschijnt voor verzoeker en van bestuurssecretaris T. DEPOORTER die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker doet gelden dat hij de activiteit als schroothandelaar reeds sedert tien jaar uitbaat, na deze te hebben overgenomen van zijn schoonvader, dat de exploitatie van het schrootbedrijf zijn enige vorm van inkomsten is, dat hij zware investeringen heeft gedaan, dat hij door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de aangegane schulden niet meer zal kunnen aflossen, met als gevolg dat hij persoonlijk in faling

zal worden verklaard, dat zijn woning zal worden verkocht en dat hij over geen inkomsten meer zal beschikken;

Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker de kwestieuze inrichting reeds jarenlang exploiteert zonder over de vereiste vergunning te beschikken; dat het door verzoeker ingeroepen nadeel voortvloeit uit het mogelijk moeten stopzetten van een onwettige situatie; dat de figuur van de schorsing van een administratieve rechtshandeling niet is ingesteld om verzoeker toe te laten onwettige feitelijke toestanden te bestendigen in afwachting van een uitspraak ten gronde; dat dienvolgens niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 4 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien maart tweeduizend en een, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**